

Új úton

344 E 69th street New York, NY 10021 (212) 734-5252

newyork1reformed@hotmail.com

www.ny69ref.com

A New York-i Elsô Magyar Református Egyház körlevele Virágvasárnap-Nagypéntek-Húsvét 2008

Ki vagy te és Kicsoda Krisztus?

(Mt.11, 2-5)

“Amikor pedig János a börtönben hallott Krisztus cselekedeteiről, ezt üzenté neki tanítványaival: Te vagy-e az eljövendő, vagy mast várjunk?...”

Az egyik hírlapárusnál szembetűnően virít egy friss, krétázott címoldal, melyen öles betűkkel hirdeti magát a folyóirat, ha megvásárolsz, betekintést adok neked hires New York-i emberek, menedzserek, közéleti személyiségek, vállalkozók titkos életébe, mely egészen más mint amit reflektorfényben élnek, tele van pikáns részletekkel, elvégre ezekre bukik igazán az információra éhes vásárló, nem pedig az unalmas, tisztességet, becsületet felfedő hírekre...Ténylegesen felszalad szemöldökünk és kérdőjelle hajlik a bizonytalanság, kik tulajdonképpen a minket körülvevő emberek, mennyire játszanak szerepet, hol van a határa ennek a szerepjátszásnak, hiszen ma a közérkölc, az érvényesülés íratlan szabályai nagyon kifele tolhatják ezeket a határokat. Szeretnénk mégis tisztán látni, nem álarcok között kötélhányót járni, de elfogadjuk, hogy Isten az aki a lelkek rezdülését ismeri, neki van joga és képessége tudni a szavak mögött rejlő gondolatok magvát, Ő az aki abszolút igazságként megítélheti még a szándékot is, nem csupán a cselekedetet. Egyházban közösséget alkotva, elfogadva a Krisztus főségét, különösen nagy teher nehezedik ránk a személyiségünk minőségét tekintve. Saját magunk hitelessége, igaz mivolta, tudatos tükre kell legyen a hallott és hírdetett ígének. Ha úgy ismer meg a közösség mint akinek sok szeretet van a tarsolyában és ebből a fölöslegből másoknak is tudok juttatni, ebben tartsak ki, ha cselekedetekkel tudom szolgálni közösségem ügyét, ezek a cselekedetek ne törjenek meg az első nemtetszés zátonyán. Ha a kedvességem az, amivel jóindulatomat és hitemet közhírré teszem, akkor az ne kopjon le hirtelen, ha a nekem nem szimpatikus személy éppen háttal áll felém. Ha az ige munkása vagyok, akkor ez tükröződjön azokban a válságos helyzetekben, melyek éppen a Szentírást teszik annyira idő és életszerűvé. Kersztván hitelességem, szavahihetőségem, igaz mivoltom legyen kitűzött cél, melyre ne sajnáljam a lemondást, az önnevelést, az imádságot egyaránt. Igaz, Krisztushoz mérten azt sem tudjuk, hogy kik vagyunk, honnan jövünk és hova tart életünk. De csak akkor e nagy egzisztenciális bizonytalanság, ha nem szavát követjük. A kérdés magától is felröppen, ki vagy te Krisztusom? A virágvasárnapi király karhatalmat, uralkodó osztályt megbotránkozató bevonulása mögött ki rejlik? Ne féljünk, mert Jézus jellemrajza ott van előttünk az Írásban. Az Ő hitelességét nem kell más iratokkal alátámasztani, második énjét ne keressük, mert nem fogjuk megtalálni. János kérdése azonban mindannyiunk lelkében felvetődik, mert nincs olyan ember, kiben élete eseményei, szorult helyzetei, erőn felüli szenvedése, gyermekei tévútja, vagy netalán hitvese hűtlensége el nem bizonytalanítaná a hitet. “Te vagy-e az Eljövendő, vagy mast várjunk?...” Igaz, a bevonulás és közfellépésének kellékei kérdőjeleket szítanak a hatalom sablonjaihoz szokott mindannyiunk lelkében. Illett volna a királyi mivolthoz egyenesen arányló díszes öltözék, lehetett volna tüzes paripát táncoltatva, válogatott mennyei vitézek

élén, igazi felfordulást rendezni és úgy bevonulni a városba. Énünk egy része, sóvárgásunk a csillogás, a gazdagság után, főhajtásunk a hatalmi jelvények előtt mindig is egy ilyen bevonulást egy ilyen királyt, frontembert szeretne velünk megláttatni. De ha mélyen önmagunkba tekintünk és alázattal vizsgálat alá helyezzük igazi énünket akkor belátjuk, parányiak vagyunk az élet nagy kihívásaival szemben. Lehet, hogy szavaink tisztán csengenek, szívünk tisztasága azonban elmarad ettől. Sokszor nagy tetteket hangoztatunk, de amikor bizonyításra kerül a sor kiderül igazi énünk, mert elbukunk saját önzésünkben. Nagy terveink születnek, de megsárgul a gondolatban telerajzolt papirusz, mert kevéske hitünk az első nehézségeknél megtorpan. Méltó hozzánk a virágvasárnapi király menetfelszerelése, mert elesettségenket is tükrözi, azon kívül hogy üzenetet ad a szegényeknek, elnyomottaknak, kizsájtottaknak: íme nincs távolság köztünk, ne féljete, közel vagyok hozzátok. Itt a nagyváros csillogó díszletei között, a jó minőségű ruhákban járók, költséges gépkocsikban ülők, a legmodernebb technikát használók számára, egy értékeit elvesztegető társadalom életébe kiáltja bele a Krisztus alakja, tanítása: Figyeljete a tartalomra, legyen szívetek, álljatok meg az örült rohanásban, keressétek legalább olyan lázasan a békességet, mint a mindennapi fölösleget, szakítsatok több időt családtagjaitokra, ne tegyete semmit a hetedik napon, ami elvonná törődött, kiegészített lelketeket Isten gyógyító szavának hallgatása elől! János a maga megköötözöttségében elnyerte a Krisztus válaszából a szabadság reménységét: "...Menjete és mondjátok el Jánosnak, amiket hallotok és láttok: vakok látnak és bénák járnak, leprások tisztulnak meg, és süketek hallanak, halottak támadnak fel és szegényeknek hirdettetik az evangélium...". Ebben a válaszban minden benne van, amit e világban el kellene érni, amit nem tud soha az ember kiteljesíteni a maga Istentől való elszakítottságában egyedül, még a tudomány, vagy szervezés legnagyobb eléérései által sem, mindez csak a Krisztus kegyelme által lehet valósággá. Gyönyörű, gyakorlati megfogalmazása e néhány szó az igaz szabadulásnak. Jánosról nem hullanak le a külső bilincsek, de belülről szabaddá válik. Ott kinlódik a börtön priccsén, emberileg szemlélve kilátástalanul, de szenvedésének értelmet ad a felismerés, nem volt hiábavalóság "Kiáltó szónak", útkészítőnek lenni, íme Ő az akit megjövendöltek, akit vártunk, aki e földi létet megtisztíthatja éppen a mennyei ajándékok által. Bár kegyetlenül fejét vették, János tudta, hogy küldetése teljes, életének pedig folytatása lesz az örökkévalóságban. Hiába akarja ugyanezeket a célokat, melyek elhangzottak az idézetben, zászlójára tűzni a gyógyászat, a társadalommal foglalkozó tudományok, a humánus gondolkodás, ezek a célok egyedül a Krisztusban vélhatnak valósággá! Higgyük, hogy Jézus a szívünkbe is ilyen tisztán, őszintén, egyszerűen be akar vonulni, ahol uralma nem zsarnokság lesz, hanem gyógyító szabadítás. Erre a tisztaságra van szükségünk, hogy személyiségünk, szavaink, magatartásunk az igazság fele fordulva hitelt nyerjen.

Ámen.

Papp Zsolt

Örökéletre tápláló forrás

Megfelelő szellemi és igei táplálék hiányában elveszítjük erkölcsi, lelki súlyunkat. Napjainkban szédületes fejlődésnek vagyunk tanui, de sajnálatos módon csak azokon a területeken, ahol a befektetések gyorsan megtérülnek, a technológia, technika területén. Ott, ahol sok energiára van szükség, a nevelés, kultúra, lélek berkeiben, az eredmény pedig a jövőendő társadalmának alapját képezné, ott stagnálás és visszalépés tapasztalható. A félvezetők digitális uralma, mely mindent forradalmasít és felgyorsít, törvényszerűen hatalmas úrt hagy maga mögött, lelki, szellemi éhséget, a személyes, közvetlen emberi kapcsolatok csődje is összefüggésbe hozható a túlhajszolt szinte gépies életritmussal. Ebben a mesterségesen túlfűtött állapotában, minden ember keresi azért a lelkében, elméjében felmerülő kérdőjelekre az útmutató választ. A halálfélelemre, a földi lét utáni állapot megfejthetetlen titkára, a lét értelmére vonatkozó feltevésekre, sajnos egy olyan okkult "háttérpar" alapoz, mely megpróbálja elnyomni az igehírdetés tiszta üzenetét és mindent megtesz azért, hogy Krisztus tanítása idejeműltnak, lejátrnak, érvénytelennek hasson. A jövőendőmondások, a különböző reinkarnációs elméletek, a halott világ borzalmaikat ecsetelő filmek, a horoszkóp üzletága, a spiritizmus a halott lelkek megidézésével, az anyagi jövedelem célján túl az ember lelki, erkölcsi, értelmi válságára is rámutatnak. Az emberi butaság modernkori fejezetét éljük. Ne feledjük azonban egy pillanatra sem, hogy Krisztus mindörökre ugyanaz marad, bármennyire is megpróbálják háttérbe szorítani. Az Ő eszközei nem a külső hatalomfitogtatás, vagy az ideológiai mérgezés tárházából valók. Úgy, ahogy virágvasárnapi bevonulása is a szelíd határozottság és küldetéstudat bélyegét viselte magán, nagypénteki áldozata is az alázatos elfogadás, a másokért való szenvedés és imádság jegyében történt. A mindezeket megkoronázó dicsőséges húsvéthajnal nem a jutalom színeit hordozta, hanem Isten üdvtervének a legfelső lépcsőfokát tárta elénk, szinte skolasztikus,

szánkbarágó, didaktikus módon, hadd lássuk, értsük mindannyian, hogy a feltámadás élő valóság lehet számunkra és szeretteink számára is. Ne hagyjuk ezt a tiszta forrást lemérgezni, felhígítani, összevegyíteni az ördögi gondolatok szennylevével. Ismerjük el sokadszor logikánk korlátait és értelmünk határait. Ne az oly sokszor csődöt mondott és kudarcot vallott emberi ész eszközeivel közelítsünk a világtörténelem legszentségesebb pillanatához, hanem lelki éhségünk és szomjúságunk igaz táplálékaként vegyük újra meg újra az evangéliumot: Jézus legyőzte a halált! A feltámadással való találkozás tanúi egyszerű földi halandók voltak, olyan emberek, kiknek életéből nem hiányzott a küzdelem, a nélkülözés, az áldozathozatal. Nem szükséges különleges, parapszichológiai vonásokkal bírni ma sem ahhoz, hogy miénk legyen a feltámadás valósága, először lélekben, majd a földi lét határain túl is. Egyetlen tulajdonság nélkülözhetetlen mindezekhez, a hit mely Isten ajándéka, a hit mely létjogot ad a reménységnek. Tápláljuk hitünket a Krisztus tanításával, áldozatával, feltámadásával.

PAPP ZSOLT

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk

minden gyülekezeti tagnak, valamint minden támogatóknak!

A Meditation for Good Friday **"For Us"**

"On a hill far away, stood an old rugged cross..."

These words from one of the most popular hymns in the Christian world, point to an image that is deeply rooted in our souls. There is a lonely figure of a tortured man hanging on a Roman cross. He is abandoned by his friends, derided by his enemies and forsaken by God.

For every Christian community around the world, this is the most somber of days as we contemplate the astonishing fact that the Son of God came to love a world that crucified him.

There are so many questions that come to us when we think through our faith.

How can God be a God of love in a world where evil at times seems to prosper? It is bewildering to reflect on free will and the will of God. How can there be so many denominations and sects claiming to believe in Christ and the scriptures?

Yet... of all the theological truths that confound us and turn our hearts to wondering, this is the greatest of them all.

"How can it be that the Son of God should die on a cross?"

Though we come together as a community to reflect on the cross, it is as though each of us stands alone before the One who came to give his life. Each of us must respond to the thought of the old hymn:

*"When I survey the wondrous cross,
On which the prince of glory died..."*

What happens when you survey, or reflect on that cross and the person who is there crucified?

Johann Heermann struggled with this same truth in 1630 and wrote:

"Who was the guilty?

Who brought this upon thee?

Alas, my treason, Jesus, hath undone thee!

'T was I, Lord Jesus, I it was denied thee:

I crucified thee."

Of all the volumes that have ever been written and all the hymns that have ever been sung -- there are two words that give the clearest understanding of what it was that happened on a cross outside of Jerusalem almost 2000 years ago.

"For us..."

The Apostle Paul spoke of this in very clear terms when he wrote, "... God proves his love for us in that while we still were sinners Christ died for us." [Rom. 5:8]

All that took place -- on earth and in heaven -- everything that happened on that cross and in the resurrection that followed was... for us.

We may not be able to fathom the profound depths of how it is that we are reconciled to God by placing our faith in this Crucified One. We will more than likely, never understand all the theories of atonement and how the cross of Christ relates to this amazing truth.

But... we can reflect on the scene... take it in with our heart and soul and hear a gentle spirit within whispering...

"For me..."

Isaiah Spells it Out

Our scripture from Isaiah spells out how it is that everything which has led to this scene at the cross is for us.

"Surely he has borne our infirmities and carried our diseases..."

"...he was wounded for our transgressions..."

"...by his bruises we are healed..."

"...the Lord has laid on him the iniquity of us all." [Isa. 53:4-6]

We may never fully understand this with our minds. We may never plumb the theological depths of how God has reconciled us through this event.

Yet... when we open our hearts to the love that God want to pour into us through this event, there is peace in our spirit and music in our hearts.

*"... love so amazing, so divine...
demands my soul, my life, my all."*

Hebrews Sums it up

The results of the events of Good Friday are life changing for those who embrace the amazing reality that the Son of God came to give his life...

"For us..."

An earth shaking thing has taken place in the crucifixion of Jesus Christ.

We are understood!

By God!

Do you see? Jesus Christ came to bring the healing, renewing, life changing love of God to people like you and me.

Incredibly, there were those who wanted nothing to do with this love of God incarnate and sent him to the city dump of Jerusalem where he was crucified.

Nevertheless, he loved them still. He loves us still. In spite of the fact that we too stand in the crowd that rejects his love and spurns his advances.

And now... as the reading from Hebrews says,

"... we do not have a high priest who is unable to sympathize with our weaknesses, but we have one who in every respect has been tested as we are, yet without sin." [Heb. 4:15]

In other words... No one understands you like the One who made you and no one loves you more than the One who came to give his life...

"For us..."

"So, I'll cherish the old rugged cross,

Till my trophies at last I lay down,

I will cling to the old rugged cross,

And exchange it one day for a crown!"

(John Jewell, 2000)

Let us pray that the Risen Christ will raise us up and renew our lives. God our Father, by raising Christ your Son you conquered the power of death and opened for us the way to eternal life.

Let our celebration today raise us up and renew our lives by the Spirit that is within us.

Grant this through our Lord Jesus Christ, your Son, who lives and reigns with you and Holy Spirit, one God, for ever and ever. Amen.

Chris has risen! He's risen indeed! Happy Easter to all!